

Svar:

Besvarelsen indeholdes i vedhæftede notat af 9. januar 1973 fra administrationsdepartementet.

ADMINISTRATIONSDEPARTEMENTET

Den 9. januar 1973.

Ad § 23.4.01. Administrationsdepartementet.

1. Generelt.

Cirkulæreskrivelsen om den kommitterede for statens indkøb er udsendt til alle statsinstitutioner samtidig med en anmodning om at få tilstillet navnene på de respektive indkøbsledere med henblik på en direkte kommunikation. Jeg har endvidere i en skrivelse til samtlige ministre anmodet dem om at erindre deres departementer, styrelser og andre inden for deres sagsområder om denne nydannelse inden for statsadministrationen og henstille, at man ikke alene gør brug af den kommitteredes bistand, men også, at statsmyndighederne i deres indkøbsvirksomhed følger de ordninger, pristilbud m. v., som den kommitterede fremskaffer og står inde for.

Hovedopgaven er at koordinere statens indkøb af løsøre og eventuelt tjenesteydelser — bortset fra edb-materiel. Man har udvalgt en række vareområder som højt prioriterede arbejdsopgaver.

Der arbejdes principielt med to aftaleformer, „G-aftaler“, som forudsætter, at statens institutioner aftager hele deres forbrug hos den leverandør, aftalen er indgået med, og „T-aftaler“, der er tilbud til statens institutioner, som disse bør benytte sig af, hvis de ikke selv kan fremskaffe fordelagtigere tilbud.

Der er etableret et samarbejde med revisionsdepartementerne om kontrollen med aftalernes brug, og i samme forbindelse er der truffet aftale om en ordning, så man fremover kan undgå den nuværende — ret omfattende — fakturakontrol, som finder sted hos de centralt indkøbende myndigheder.

Denne ordning vil desuden lette revisionsarbejdet.

Administrationen og ofte også indgåelsen af aftalerne vil i stor udstrækning blive overladt til den største bruger på det pågældende vareområde eller til den med den største viden og erfaring på området, dog således at institutionerne rekvirerer varerne direkte hos leverandørerne. Det er ikke tanken at yde disse størstebrugere nogen særlig kompensation, idet det med administrationen forbundne merarbejde i de fleste tilfælde vil blive opvejet af de fordele, som institutionen opnår på sit eget forbrug. Således kan nævnes, at en institution, der i forvejen arbejdede med særdeles favorable priser, ved indgåelsen af en rammeaftale for hele staten for nylig sparede ca. 120.000 kr. årligt eller ca. 10 pct. på sit eget forbrug.

De omtalte G- og T-aftaler vil blive indgået som rammeaftaler, hvorved man forpligter leverandørerne til at være leveringsdygtige i aftaleperioden, således at lagerføring hos institutionerne stort set kan undgås. Ved indgåelsen af disse aftaler lægges der stor vægt på, at indkøbene tilrettelægges således, at der ved siden af de økonomiske fordele også opnås administrative besparelser.

Den kommitterede har foranlediget, at forsvarets materielkommandoer, når disse indgår rammeaftaler, søger indføjet en paragraf, ifølge hvilken alle statens institutioner kan købe de pågældende varer på samme betingelser som forsvaret.

Mange andre institutioner har indgået rammeaftaler på en række vareområder. Disse aftaler har den kommitterede anmodet om at få tilstillet, og hensigten hermed er at søge eksisterende rammeaftaler udvidet på lignende måde som forsvarets, og i de tilfælde, hvor der eksisterer flere rammeaftaler på samme vareområde, da at få disse samlet i en.